

PLANINSKI POPOTNIK

Številka 9, Letnik VI

Februar 2000

Mladinski odsek
Planinsko društvo Šoštanj

2000

januar

P	T	S	Č	P	S	N
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23

februar

P	T	S	Č	P	S	N
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26

marec

P	T	S	Č	P	S	N
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25

april

P	T	S	Č	P	S	N
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23

mai

P	T	S	Č	P	S	N
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

junij

P	T	S	Č	P	S	N
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25

julij

P	T	S	Č	P	S	N
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23

avgust

P	T	S	Č	P	S	N
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

september

P	T	S	Č	P	S	N
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

oktober

P	T	S	Č	P	S	N
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

november

P	T	S	Č	P	S	N
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

december

P	T	S	Č	P	S	N
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

ZA UVOD

Sem v Bavšici. Čudoviti dolini v bližini Bovca. V dolini, ki mi je spremenila življenje in dolini, ki mi je pokazala, zakaj hoditi v gore, spoznavati nove prijatelje, zakaj sprejeti gorniški način življenja in zakaj delati za gornišтво. Sad tega dela je tudi ta številka.

"Torej upanje ostaja!" so bile zadnje Bojanove besede v uvodniku lanske številke. Upanje, da bo nova številka **tiskana**. In je. In tako so uresničene še ene sanje ... Ima nove vsebine, pridobili smo kakšnega avtorja več, dodali slik'ce, pridobili nove sponzorje, še eno lektorico ... Ostale pa so rubrike, ki so že stalnica in če jih ne bi bilo, bi kar nekaj manjkalo.

Vsekakor glavni namen Planinskega popotnika še vedno ostaja seznanjati člane PD in druge z novostmi in aktualnimi stvarmi pri delovanju našega društva. Tu ne bi želela naštevati o čem vse pišemo – prebrskajte številko in videli boste. Upam, da vam bo v novi podobi všeč.

Ob koncu bi rada vsem bralcem zaželela varno hojo v gore. Da bi tam znali upočasniti korak in se ozreti okrog sebe. Takrat boste spoznali, da so gore še vse kaj drugega kot pa le "biti na vrhu".

Andreja Konovšek

P.S.

Posebna zahvala na tem mestu velja Bojanu, ki mi je ponudil novo možnost, da se preizkusim.

»Bil sem pritisnjen ob zid: ali gore ali ljubezen! Izbral sem prvo, čeprav nisem razumel ničesar. Kako me more nekdo ljubiti in obenem trgati od gora, ki so postale moje življenje? Mene ljubiti pa je težko, ker me niti najgloblja čustva niso nikdar vezala na pusti svet vsakdanjosti. Nasprotno! Še poleta dajo mojim sanjam in hrepenenjem. Pripravljen sem bil vedno pustiti vse za seboj, da sem le lahko hodil po poti, za katero sem čutil, da me kliče. Spoznal sem jo v gorah in potem me je hotela od njih odtrgati. Nisem mogel verjeti temu, da so za nekatere gore le trenutna zabava, na pa način življenja, kakor so postajale meni. Tekli so dolgi osamljeni meseci, ki pa so me zorili tudi na čustvenem področju. Kdor me je pripravljen sprejeti takšnega, kakršen sem, le ta me ima resnično rad, spreminjal pa se drugim na ljubo ne bom. Čutil sem, da iz številke nastaja v meni človek.«

DELOVANJE V MLADINSKEM ODSEKU PD ŠOŠTANJ – entuziazem in bitka s samim seboj

Letos bo poteklo že pet let odkar v našem društvu deluje mladinski odsek (MO). V tem obdobju se je pokazalo, da je stvar zaživela in preživela vse 'poporodne' krize. To je čas, ko nas pri obstoju in delu vodi le entuziazem in nekakšna energija, ki je ne znam opisati. Je tudi boj, v katerem spoznaš, kaj in koliko si sposoben. Kljub vsem težavam in vprašljivim pogledom starejših, vsaj v začetku, ko še niso vedeli, da mladi smo in da želimo nekaj narediti, smo preživeli. Mladi potrebujemo priložnosti.

Obdobje, ki je za nami, je vsekakor pokazalo, da je ustanovitev mladinskega odseka v našem društvu bila nuja in da je v tem obdobju postal ne le malček, ki počasi spoznava svet, ampak mladi mož s kar nekaj izkušnjami in znanja. Ob ustanovitvi leta 1995 si najbrž nihče ni mogel niti predstavljati kako širok spekter dela bo imel odsek čez pet let. Tisti, ki smo se odseku pridružili kasneje lahko le ugibamo, kako sta se počutila Bojan in Matej, ko sta skicala prvo srečanje mladih. Kakšni cilji so bili takrat v njihovih glavah in koliko volje sta imela?

Delo v odseku. Ko enkrat pristopiš v MO, imaš dve možnosti. Enostavno "padeš noter" in želiš početi še kaj več ali pa si le 'običajen' član, ki svojo pripadnost skupini udejanji na izletih. V množici projektov vsekakor lahko najdeš tistega, ki ti je blizu. Kdo je leta '95 upal trditi, da bomo imeli tri

planinske skupine na osnovnih šolah, dijaško in študentsko skupino, da bomo uspešno tekmovali na orientacijskih tekmovanjih in jih uspešno tudi pripravljali, da bomo poleti izvedli dva planinska tabora (za osnovnošolce in študente), da bomo imeli svoje spletne strani, časopis ... ?

Pri vseh projektih pa žal ne gre brez težav - finančnih predvsem. O časovnih stiskah niti ne moremo govoriti, saj je naše delo prostovoljno in o tem koliko časa in volje boš čemu posvetil, odloča vsak posameznik zase. Finance torej. Prav zaradi njih smo (bili) večkrat tarča nejevernih Tomažev med vodilnimi v PD. Pa ni zaman.

Kljub vsemu, da se jezimo, da skoraj nismo dobili denarja, da nam 'težijo', pa je res, da nam je društvo vsekoli stalo ob strani. Da je kljub 'jamranju', da smo (so) brez denarja, našlo ali iztisnilo še zadnje kapljice in nam pomagalo. Hvaležni smo jim in zavedamo se, da tudi brez njih ne bi bili to, kar smo.

In da zaključim z odgovorom na vprašanje iz naslova. Skozi zid se, po mojem mnenju, vsekakor spleta riniti. S tem spoznaš 'karakteristike' zidu in samega sebe. Da ugotoviš, kaj zmoreš, pa je priporočljivo imeti pri sebi kar nekaj entuziazma in 'norih' idej. In morda v tem zidu le najdeš špranjo, skozi katero ...

Zaključek tega 'filozofiranja' prepuščam vam. Sami ga interpretirajte in najdite

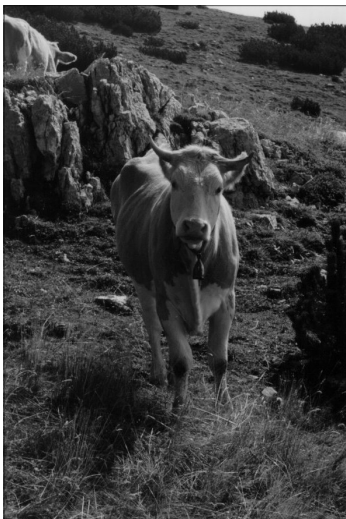
ZA TISTI ČAS,
KI GA ŠE NI.
ZA TISTI ČAS,
KI ŠE ZORI.
ZA ČAS, KI BODO V NJEM ISKANJA,
ZA ČAS, KI BO RODIL VPRAŠANJA.

ZGODOVINA V ŠTIRIH DEJANJIH

"Začeli smo z zbiranjem gradiva, kar pa sploh ni bilo enostavno. Prava nerodna ugotovitev je bila ta, da pismenega gradiva društva sploh ni; namreč, vse kar je obstajalo o povojnem delovanju društva, je bilo shranjeno v omari, ki je bila v stavbi nekdanje Občine Šoštanj, kjer je društvo tudi imelo svoj prostor. Po selitvi občine v Velenje je stavba prešla v roke Kmetijske zadruge. Vsebinska omara je doživela usodo odpadnega papirja in se zato tudi znašla na odpadu. PD ne premore povojnega arhiva. Da pa bi bila težava še večja, pa je leta 1958 pogorel leseni provizorij PZS v Ljubljani, kjer so imeli shranjen stari in del novejšega arhiva."

(Zinka Moškon, PD Šoštanj 90 let)

Ker društvo torej nima svoje-ga arhiva, ga do ponovne ustanovitve leta 1995 nima tudi MO. Šele takratni načelnik, Bojan Rotovnik, je začel arhivirati delovanje MO. Podatke sem tako zbrala iz njegovega arhiva in zbornika, ki ga je društvo izdalo ob 90 - letnici. Z Bojanom sva obiskala tudi Vlada in Viktorja Kojca, ki sta nam dala še nekaj novih podatkov.

Z dopolnitvijo arhiva oz. zgodovine bomo nadaljevali, zato bomo z veseljem sprejeli vsake nove podatke. Oglasite se nam, če kaj veste!

LE SPOMIN...

»Leta 1914 so se mladi fantje in dekleta podali na Uršljo goro, kjer so med potjo čistili korito studenčnice, v kateri se je napajala živina kmeta Šisernika. Za zahvalo so dobili malico: domač kruh, kislo mleko in suho sadje. Na vrhu Uršlje gore se jim je odprl prelep razgled po Šaleški, Savinjski in Mislinjski dolini, tja daleč na vrhove Julijskih, Kamniških in Savinjskih Alp; skrite jim niso ostale niti koroške Koralpe (Golica). Ko so si odpočili, so na gori nabrali suhljad in si zakurili velik kres, ki se je videl daleč naokoli. Prenočišča so si poiskali v planinskem domu koroškega planinskega društva. Drugi dan so se vračali po isti poti, nabirali gobe in zdravilna zelišča. Pri koritu pod Babjim kolenom so se še slikali in ta slika jim je ostala drag spomin na zadnji izlet pred prvo svetovno vojno.«

Tako nekako bi se lahko začela zgodovina delovanja Mladinskega odseka pri PD Šoštanj.

Izpred prve svetovne vojne je po pripovedovanju Miloša Volka (1902 - 1992) ostal le zapis z izleta leta 1914, ki je bil objavljen v zborniku PD Šoštanj - 90 let.

OD ZAČETKOV...

V brošuri "PD Šoštanj - 90 let" lahko zasledimo, da je že med obema vojnoma deloval mladinski odsek, kar pomeni, da spadamo med ene najstarejših v Sloveniji.

Načelnik MO med leti 1935 –1940 je bil Franc Burdian, ki je bil v Šoštanju šolski upravitelj. Društvenih izletov se je udeleževala tudi mladina, vsako zimo pa so priredili smučarski tečaj in smučarske tekme za mladino, če je le bilo dovolj snega. Leta 1941 je MO štel 21 članov.

Žal se je iz tistih časov ohranilo izredno malo zapisov o programu delovanja oz. o izvedenih aktivnostih. Pa tudi na ustno izročilo ne moremo več računati, saj so takrat aktivni člani Šaleške podružnice Slovenskega planinskega društva že zapustili ta svet.

... V ZRELO DOBO ...

Ponoven razcvet je naš mladinski odsek doživel ob koncu šestdesetih in v začetku sedemdesetih let, ko zasledimo nekaj menjav med načelniki MO in veliko aktivnosti. V tistem času so se izšolali štirje mladinski planinski vodniki, izmed katerih pa žal nihče ni več aktiven.

Kljub vsemu pa lahko iz brošure PD Šoštanj – 90 let povzamemo naslednje:

- 1956: PD se posveti delu z mladimi. Tako se je 16 mladincev in pionirjev skupaj z drugimi člani PD udeležilo zveznega zleta v Prokletijah.
- 1959: Dva mladince so poslali na izobraževanje za planinskega vodnika
- 1962: Društvo priredi turni smuk z Mozirske planine prek Smrekovca do Slemenca. Udeležilo se ga je

165 mladih smučarjev in smučark.

- 1963: Alpinistični odsek sodeluje pri organizaciji in izvedbi dveh smučarskih tečajev za šolsko mladino.

Na obeh osnovnih šolah je deloval planinski krožek. Spomladi so priredili štiri izlete in sicer na goro Oljko, k Sv. Jakobu, v Bele Vode in na Sv. Križ.

Na OŠ je odsek organiziral propagandno razstavo planinskih slik za mlade. V zimskih počitnicah je bil v Šentvidu smučarski tečaj, ki se ga je na stroške društva udeležilo 15 mladincev.

- 1966: MO je organiziral različne izlete, mladinci so se udeležili zbora mladinskih odsekov na Korošici in Kalu, organizirali so tudi smučarsko šolo.
- 1969: MO je deloval pod vodstvom Karlija Kordeša in izvajal dejavnosti kot so: vzgoja mladih planincev s predavanji, izleti, obiski gora, tečaji za vodnike in Gorsko stražo.

Druge dejavnosti v 60 in 70-ih letih:

- V tem obdobju je PD na OŠ Karel Destovnik – Kajuh organiziralo planinski teden. Predavali so razni predavatelji, med njimi dr. Angela Piskernik o gorskem cvetju in Gorski straži, Tine Orel, France Zupan.
- Na Klemenči jami je bil planinski tabor za otroke, ki ga je vodil Dušan Kukovec.
- Vlado Kojc se je udeležil izleta MPV na Olimp, ki ga je pripravila PZS.
- Takratni načelniki MO so bili Marjan Mravljak, Vlado Kojc in Boris Šraml.

... K ZGODOVINI, KI JO PIŠEMO MI ...

1995

V juniju leta 1995 se je po dolgih letih

Prvi izlet Mladinskega odseka,
september '95

mrtvila na področju delovanja mladih v PD Šoštanj zbrala skupina študentov (večinoma brucev) in se odločila, da bo ustanovila Mladinski odsek. Glavna "krivca" za začetek sta bila Bojan Rotovnik in Matej Kortnik. Z ustanovitvijo smo mladi veliko pridobili, saj smo tako postali bolj samostojni pri delu v PD, poleg tega pa je bila ustanovitev MO nujno potrebna, saj je bilo v letu 1995 v društvu kar 30% (95)

mladih članov. Na prvem srečanju smo mladi spoznali, kaj je MO, njegova organizi-

S piknika na Smrekovcu

ranost in razvoj, delo MK pri PZS in delovanje matičnega PD. Pripravili smo plan izletov, predstavili možnost vodniškega izobraževanja in priprave Planinske šole. Prav tako smo sprejeli Bojanovo in Matejevo idejo o internem časopisu društva, ki naj bi se imenoval *Planinski popotnik*.

Na drugem srečanju smo izpolnili prijavnice za pristop v MO, se pogovarjali o finančnih sredstvih in se dogovorili za organizacijo prvega skupnega piknika.

Jeseni leta 1995 je izšla že tretja številka Planinskega popotnika v nakladi 99 izvodov, ki smo jo razdelili med naročnike

Stara Pibernikova hiša, kjer je imelo društvo
včasih svoje prostore

in člane PD. Izvedli smo prvi izlet MO in pripravili jesenski piknik na Smrekovcu. V našem načr-tu pa je bila tudi navezava prvih stikov z obema osnovnima šolama v Šoštanju, kjer bi lahko izvedli Planinsko šolo.

Zaradi večje motivacije in pestrosti dela v MO smo ustanovili nekaj pododborov, ki naj bi vsak na svojem področju organizirali delo. Tako so nastali pododbori za izletništvo, izobraževanje, orientacijo, zabavo in propagando.

Na novembrskem srečanju smo se člani MO preimenovali v Planinsko skupino mladih

naša prva finančna sredstva - dobili od prodaje koledarjev).

V tem letu se je MO reorganiziral. Zaradi zelo različnega dela in zainteresiranosti smo ustanovili Odbor MO PD Šoštanj, ki so ga ob načelniku sestavljali še vodje posameznih pododborov. Prvi sestanek je bil v januarju t.l. Pomemben je zato, ker so bili prvič prisotni predstavniki – mentorji z obeh šol. Z njimi so se pogovarjali tudi o izvedbi planinske šole.

V povezavi z ostalimi planinskimi društvi v Savinjski dolini smo začeli tekmovati tudi na planinskih orientacijskih tekmovanjih.

Na naslednjih srečanjih smo sklenili, da MO krije stroške planinskih izkaznic članov planinskih skupin na OŠ, obema šolama pa smo posodili tudi videokaseto »Varno v gore«. Prav tako smo podprli tudi kandidaturu Bojana Rotovnika za predsednika Mladinske komisije pri Pla-ninski zvezi Slovenije (MK PZS).

1997

Naša dejavnost se je vse bolj širila. V letu 1997 smo imeli prvi Občni zbor MO, kjer je nov načelnik postal Matej Kortnik. Ponudbo izletov MO smo poslali

Srečko, Matej in Peter -
1. orientacijsko tekmovanje

(njen vodja je postal Matej Novak), izvolili smo vodje posameznih pododborov, pripravili in sprejeli smo Pravilnik MO PD Šoštanj, ki ga je UO PD potrdil v decembru.

1996

V novo leto smo člani Planinske skupine mladih skočili na v Koči na Klemenči jami pod Ojstrico, kjer je bilo tudi prvo skupno silvestrovanje (zanj smo denar –

Izlet planinske skupine
OŠ KDK na Olševo,
marec '97

tudi na Šaleški študentski klub, saj smo tako želeli razširiti naše delovanje. V aprilu smo izvedli prvo orientacijsko tekmovanje, pričele pa so se tudi priprave na prvi gorniški tabor za osnovnošolske planince. Tabor, ki smo ga pripravili s sodelovanjem Savinjskega MDO, je bil v dolini Koprivne na Koroškem od 13. - 20.7. Vseh udeležencev je bilo 21 (5 udeležencev je bilo iz PD Gornja Radgona), od tega 6 članov vodstva, kuhar in medicinska sestra. Opravili smo vsa predpisana predavanja iz snovi Planinske šole (teoretično in praktično) ter izvedli štiri ture: Sv. Jakob, Olševa, Peca in Raduha. Pisni test Planinske šole je opravilo 9 mladih planincev.

Jeseni sta na tekmovanje Mladina in gore (MIG) prvič odšli dve ekipi, po ena iz vsake šole. Pododbor za orientacijo pa je pripravil

sta se jima planinski skupini na razredni stopnji na OŠ KDK in podružnični šoli v Topolšici.

Pripravili smo nov tabor za osnovnošolce, tokrat v Medvodju pod Košuto. Ponovno smo izvedli Planinsko šolo in naslednje ture: Bu-kov vrh, Košutnikov turn ter dvodnevno turo Storžič - Kriška gora.

Udeleženci 1. študentskega tabora v Tatrah

Planinska skupina mladih, ki se je preteklo leto ponovno preimenovala - tokrat v Študentsko planinsko skupino, je ob vseh predvide-nih turah prvič poskusila

kar dve tekmi (spomladi in jeseni) v orientaciji v ligi Smrekovec.

Udeležili smo se tudi srečanja mladih planincev Savinjskega MDO na Gori Oljki.

1998

Študentska planinska skupina je novo leto pričakala v prijetni kočici na Golteh.

Planinski skupini starejših osnovnošolcev na obeh šolah uspešno delujeta, pridružili

izvesti Študentski gorniški tabor. V navezi z MO PD Velenje je 10 mladih odpotovalo spoznavat gore v tujino - v Tatere na Slovaško.

Na SPOT-u (Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje) smo člani, ki tekmujejo v kategoriji C (dijaki in študentje do 25. leta) postali državni prvaki.

Jeseni smo izvedli že tretje orientacijsko

tekmovanje s startom pri gostišču Grebenšek v Belih Vodah in s ciljem pri Domu na Sleme-nu.

V Odboru MO in posameznih pododborih je prišlo do nekaterih vodstvenih sprememb. Vodstvo študentske skupine je Bojan Rotovnik predal Brini Jerič, vodji pododбора za orientacijo pa sta postali Barbara Mavsar in Andreja Konovšek.

1999 - novo leto, nove ideje, nove skupine, novi cilji ...

Preveč je stvari, ki so se to leto začele dogajati ... Pa bi jih vseeno nekaj našli, da boste razumeli, da mladi smo, da nekaj počnemo ...

- Študentska skupina je novo leto pričakala skupaj z MO PD Velenje in MO PD Gornji Grad v Koči na Menini planini.
- Imeli smo 2. Občni zbor MO, kjer smo za načelnika MO ponovno izvolili Mateja Kortnika.
- Izšla je osma številka Planinskega popotnika.
- Na rednem občnem zboru društva smo pripravili razstavo fotografij našega člana (Matej Novak – Mato).
- Planinski skupini na obeh OŠ in študentska skupina so izvedli kar nekaj izletov.
- Planinski tabor osnovnošolcev, ki smo

ga pod okriljem SMDO pripravili skupaj s MO PD Zagorje v Podvolvljeku, je uspel. Mladi so obiskali kar nekaj vrhov, odšli na kopanje v Kamnik, se orientirali, iskali skriti zaklad in bili krščeni – kot se za planince spodobi ...

- Tudi študentje smo imeli svoj tabor. Skupaj z MO PD Velenje smo odkrivali lepote okrog koč na planini Kuhinja pod Krnom. Osvojili smo Mrzli vrh, Krn in obiskali koč na planini Razor, Kobariški muzej I. svet. vojne, preizkusili pa smo se tudi na 'divji' Soči, kjer smo raftali.
- Redno smo se udeleževali orientacijskih tekmovanj ter sodelovali na tekmovanju 'Mladina in gore'.
- V mesecu maju je imela ustanovni sestanek DIJAŠKA SKUPINA, ki pa je resnično zaživela v jeseni. Je naša najnovejša pridobitev in bo za nadaljnje delovanje našega MO zelo pomembna. Je naša bodočnost. Njen vodja oz. koordinator (kot se sam imenuje) je Matej Kortnik.
- Študentska skupina je svoje delo ob koncu leta ocenila kot zelo uspešno. Brina Jerič pa je mesto vodje predala Barbari Mav-sar.

➤ Bojan Rotovnik je že takoj v začetku leta postavil spletne strani MO PD Šoštanj. Do konca leta je števec zabeležil 1460 obiskovalcev.

V našem društvu tudi pridno skrbijo, da smo mladi, ki delamo za mlade, tudi primerno strokovno usposobljeni. Tako se pridno udeležujemo vodniških izobraževanj, seminarjev in tečajev, ki jih

JUTRI NE BOMO VEČ TO,
KAR SMO BILI
IN KAR SMO!

"Zagnani" člani MO

OB PETI OBLETNICI DELOVANJA

Vsaka prostovoljna dejavnost ima svoja nihanja v delovanju. Za vsa nihanja pa smo najbolj odgovorni ljudje, saj so drugi vzroki bolj redki. In to velja tudi za delo našega mladinskega odseka pri Planinskem društvu Šoštanj.

V zgodovini poznamo tri obdobja aktivnega delovanja našega mladinskega odseka. V prvem obdobju, ki nas uvršča med najstarejše mladinske odseke v Sloveniji, je bila aktivna šoštanjska mladina že v času med prvo in drugo svetovno vojno. V drugem obdobju delovanja, ki se je nekako začel konec šestdesetih in končal v sredini sedemdesetih let, so naši predhodniki oživili delo na osnovnih šolah in tako postavili temelje za vse prihodnje delovanje.

Ja, in sedaj pride naše obdobje, ki bi mu lahko rekli tudi obdobje pred zaključkom stoletja. V letu 1995 se je zbralo 11 ljubiteljev gora in narave na prvem sestanku mladinskega odseka, ki je potekal še v stari Pibernikovi hiši, kjer so nam gostoljubno odstopili prostor za naše aktivnosti. Kar nekako smo pričeli z delom, a smo pri tem naleteli tudi na vsebinske probleme. Spoznali smo, da vsi le nismo za tako imenovano "funkcionarsko" delo, ampak bi želeli le hoditi v hribe. To spoznanje je narekovalo ustanovitev posebne študentske skupine, ki je bila zamišljena kot skupina za uresničitev različnih želja njenih članov. Za samo "funkcionarsko" delo pa

smo ustanovili poseben Odbor MO, ki skupaj z mentorji na šolah skrbi za konstanten razvoj dela mladih v našem PD. In ko smo že pri mentorjih, je potrebno omeniti tudi planinski skupini na obeh šoštanjskih osnovnih šolah in na podružnični šoli v Topolšici. Vsa zahvala za ogromno opravljenega dela gre vodjem teh skupin oz. mentorjem planinskih skupin, kot jih mi imnujemo. Vseskozi se trudijo z vzgojo našega podmladka in to delajo tako dobro, da se nam še nekaj časa ni potrebno bati za naše naslednike.

V okviru mladinskega odseka in študentske skupine so se menjavali člani in tako se je skozi teh pet let ohranjal duh mladostne zagnanosti, ki gre včasih tudi z glavo skozi zid. Ves čas smo skrbeli za zamenjavo odgovornih ljudi na določenih področjih, saj se tako krepi poznavanje dela in "več ljudi več ve". Na takšen način bomo skušali delati tudi v prihodnje, saj želimo, da naš

mladinski odsek ne bi zamrl.

Še eden prelomni dogodek se je zgodil v letu 1999, ki je pokazatelj, da je naše delovanje še vedno v vzponu. To je bila ustanovitev dijaške skupine in s tem se je vzpostavil sistem delovanja mladih v planinskem društvu od prvega razreda OŠ do študentskih let oz. še malo dlje.

Je pa res, da se je nekaj najaktivnejših članov v teh letih tudi malo postaralo, tako da že prepuščamo vodenje mladinskega odseka zanamcem, ki svoje delo opravljajo

več kot zadovoljivo. Naloga nas, "ta starih", pa je, da bomo v prihodnosti v okviru društva zagotavljali takšne pogoje dela, ki bodo spodbujali mlade k delu in jih primerno stimulirali.

Pet let je nič v primerjavi z obstojem zemlje a ogromno v primerjavi z življenjem ene celice. Vsi skupaj upamo, da bomo čez pet let lahko praznovali 10. obletnico delovanja mladinskega odseka. A za to moramo še vsi

kaj narediti!

In če zaključim z našim vodilom, ki je hkrati vodilo mladih slovenskih planincev: "Gremo skupaj varno v gore!" mislim, da sem povedal vse, kar je potrebno povedati za zaključek.

Bojan Rotovnik

P.S.

NORO, NORO DOBRA STVAR!

Tabor mladih planincev 2000

Za vse tiste mlade planince, ki si želite teden dni prijetnih in zabavnih počitnic in se radi potepate po hribih v družbi svojih sovrstnikov, vabim na tabor mladih planincev, ki bo letos že četrtič zapovrstjo. Prav tako kot prejšnja leta, bo v sredini meseca julija in sicer od 16.-23. Lokacija še ni potrjena, za namig pa vseeno naj povem, da se zelo resno ukvarjamo z dolino Završnico. Le ta leži SZ od Žirovnice na Gorenjskem in se zajeda pod vrhove Stola, Vrtače in Begunjščice. Tako kot lani, bomo tudi letos taborili skupaj z mladimi iz PD Zagorje in mogoče še z mladimi iz kakšnega drugega planinskega društva. Za družbo in možnosti spoznavanja novih prijateljev je torej že poskrbljeno. Ne bo manjkalo tudi potepanja po čudovitih gorenjskih hribih, spoznavanja gorniških spretnosti, športa in zabave. Da bo to res, se za vas že zdaj trudi izkušena ekipa vodstva tabora Mladih planincev. Tabor je namenjen mladim planincem od petega do osmega razreda osnovne šole.

Toliko za enkrat v vednost, da si boste lahko termin za svoje počitnice pravočasno rezervirali. V mesecu aprilu pa le podrezajte svojega mentorja planinskega krožka, če je razpis za tabor, kjer bodo natančnejše informacije in prijavnica, že na razpolago, ali pa me pokličite na (041) 391-369 in vam ga bom poslal po pošti.

Pa srečno!

Matej Kortnik, načelnik MO

POROČILO O DELU MLADINSKEGA ODSEKA ZA LETO 1999

Za nas mlade poročilo ni samo to, ampak tudi prilika da svoje delo v preteklem letu analiziramo in dorečemo, koliko smo se novega naučili, koliko smo spoznali novih ljudi itd. Najbolj se bojimo, da bi leto izzvenelo čisto povprečno, čeprav vemo, da edino vztrajno in stalno delo prinese uspehe. Zato se vsako leto trudimo, da bi stalnim akcijam dodali kakšno novo ali pa kakšno staro na novo zastavimo. Da je vedno malce drugače, poskrbijo tudi novi in stari člani, ki prihajajo oz. odhajajo in s tem vedno znova zaganjajo krog, menjavo generacij.

Leto, ki je za nami, ocenjujemo kot uspešno. Uspeli smo vzpostaviti veliko novih poznanstev, ki smo jih dobro vnovčili in tako smo kar na nekaj akcijah sodelovali z drugimi Mladinskimi odseki. S tem smo naredili akcije bolj zanimive in cenejše. Uspelo nam je uresničiti del sanj, ki smo jih sanjali. Tako se je letos ustanovila Dijaška skupina, ki je zaokrožila starostno organiziranost po skupinah v MO. Andreja Konovšek se je začela izobraževati po stopenjskem gorniškem izobraževanju za mlade, ki bi radi postali vodniki PZS. Bojan je uredil spletne strani MO PD Šoštanj. MO je začel celostno reševati politiko sofinanciranja svojih akcij in še se bi kaj našlo. Nekaj načrtov je naši generaciji še ostalo, vendar sam mislim, da bodo kmalu v ospredju tisti, ki jih prinaša nova in tega sem vesel.

Da pa ne bi šel mimo dejstev, ki označujejo leto 1999, sledi nekaj naštevjanja. V okviru MO deluje pet planinskih skupin in sicer tri na OŠ v povezavi z društvom ter dijaška in študentska skupina, ki delujeta samo v okviru društva. Vsaka skupina zase

organizira planinske izlete in sestanke in je tako bolj ali manj aktivna. Tako so se skupine na OŠ, razen planinske skupine OŠ KDK-podružnica (odsotna mentorica), vsaka štirikrat podale v gore in se dobivale na sestankih. Skupina dijakov, ki se je šele ustanovila je bila na enem izletu in dveh sestankih in tako v tem letu zaostala, po številu akcij seveda, za študenti, ki so se v gore podali petkrat in se redno dobivali na sestankih skupine. Vse skupine so se udeleževale planinskih orientacijskih tekmovanj. Osnovnošolske skupine so udeležile tekmovanja Mladina in gore in srečanja mladih Pokrajinskega odbora Mladinskih odsekov S MDO. Študentje se nasploh radi družimo, zato smo si priredili kar nekaj takšnih akcij. Med njimi zagotovo velja omeniti tabor na Planini Kuhinja (v sodelovanju z MO PD Velenje), izdajo Planinskega popotnika in pa udeležbo na srečanju mladih planincev od 15 - 26 let PO MO S MDO na Reški planini. Od skupnih akcij seveda ne smemo pozabiti na tabor Mladih planincev, ki je namenjen osnovnošolcem (potekal je v sodelovanju z MO PD Zagorje in soorganizaciji PO MO S MDO). Udeležilo se ga je deset mladih iz našega društva.

Da vse to teče, skrbi odbor MO, ki ji bil v mesecu marcu izvoljen na 2. občnem zboru MO. Odbor, ki se je v tem letu sestal štirikrat, sestavljajo mentorji oz. vodje pl. skupin, vodje posameznih pododborov, voljeni člani, načelnik Vodniškega odseka, predsednik društva in načelnik MO-ja. Vsem tem, simpatizerjem, donatorjem in

1. DIJAŠKI IZLET NA RADUHO

Zgodaj zjutraj, 13. 10. 1999, smo se Matej, Jure in jaz odpravili na prvi – zgodovinski izlet dijaške skupine. Start je bil pri Grebenšek, cilj pa kočna na Loki pod Raduho. V rosnem jutru smo tovorili težke nahrbtnike po dolgočasni poti do Smrekovca. Po svoje je bilo tudi lepo, saj je bil to moj prvi izlet po snegu in tu-di razgled je bil omembe vreden. Kislo jutro se je spremenilo v lep in sončen dan. Ker je bila pot naporna, smo si odpočili pri Fiku, oskrbniku doma na Smrekovcu. Po dolgem počitku smo si privoščili malico in nato nadaljevali pot do Loke. Kljub mrazu smo se neusmiljeno kepali, zato nas je hoja malo manj zanimala. Kar prekmalu se je začelo temniti, pa tudi naše moči so precej pojenjale. Seveda nas je najbolj vlekla naprej misel na toplo sobo in poslušanje prenosa nogometne tekme.

Ko smo prišli iz gozda, smo že zagledali kočico, ki je bila naš težko pričakovani cilj. V koči smo se preoblekli, najedli in obvestili domače, da smo srečno prispeli. Potem je sledilo tisto, kar smo vsi nestrpnost čakali:

prenos nogometne tekme po radiu. Zraven smo igrali karte ENA. Igro je po hudem boju dobil Matej. No, potem pa spat. Soba je bila hladna in zbudili smo se

Na vrhu pa megla ...

premraženi, a polni energije. Čakala nas je le še Raduha in njen vrh, ki nam ga je pomagal osvojiti Bojan. Naša ekipa je sedaj štela kar štiri člane, zato so bili dvoboji kepanja še hujši kot prejšnji dan. Kljub težkim razmeram zaradi obilice snega smo vsi osvojili vrh. S sabo smo prinesli novo vpisno knjigo in jaz sem se prvi vpisal vanjo. Kar dolgo smo se zadržali na vrhu, nato smo si v koči na Loki privoščili joto. Potem nas je Bojan odpeljal domov. Z Juretom sva ležala v prtljažniku, a sva "preživela" vožnjo. Bil

Pred kočico na Loki pod Raduho

V OKVIRU MO PD ŠOŠTANJ DELUJE

KDO smo? Študentska skupina je ena izmed skupin v našem mladinskem odseku. Kot pove že ime samo, svoje interese tu uresničujemo predvsem študentje. Študentje vseh vrst – bruci in absolventi, redni, izredni, pavzerji in večni študenti ... Najde pa se tudi kakšen veteran, ki nesebično deli svoje izkušnje z mlajšimi. Trenutno nas je dvajset.

KAJ počnemo?

Predvsem (radi) hodimo v hribe. Organiziramo svoje izlete, ki jih vodijo vodniki iz naših vrst, ter vsako poletje izvedemo tudi študentski gorniški tabor. Predlani smo šli pogledat Visoke Tatre, lani pa Lidijo na planino Kuhinjo pod Krn.

Tekmujemo na planinskih orientacijskih tekmovanjih. PD Šoštanj spada v ligo Smrekovec, v okviru katere so vsako leto tri ligaška tekmovanja, na koncu pa se najboljši dve ekipi iz vsake kategorije uvrstita na državno planinsko orientacijsko tekmovanje. Študentje tekmujemo v kategoriji C.

Skrbimo za zabavo. Ker je tudi to področje življenja potrebno jemati »resno«, smo ustanovili pododbor za zabavo. Vodja skrbi za koordinacijo, organizacijo in izvedbo raznih srečanj zabavnega značaja, npr. skupnega silvestrovanja ter tradicionalnih žurk.

Sestankujemo. Ne prepogosto ... Izdajamo svoje glasilo, Planinski popotnik.

KDAJ? Letos planiramo: 18. marca pohod na Snežnik (1797m; Martina), prvomajski izlet v Karavanke (Brina), v juliju gremo s študenti iz PD Velenje na gorniški tabor, avgusta s planinskim društvom na Jalovec

(2645 m; Matej). Tradicionalni izlet na dan varčevanja, 31. oktobra, bo predvidoma v Savinjske Alpe (Bojan), kot vsako leto pa se bomo udeležili tudi božičnega pohoda z baklami na Sv. Križ (1050m). Med letom se bomo udeleževali planinskih orientacijskih tekmovanj. V sezoni 1999/2000, ki se bo zaključila maja, nas čaka v ligi Smrekovec le še eno, ki bo 4. marca v Rečici ob Savinji. V naslednji sezoni pa 16. septembra v Ljubnem ob Savinji ter 21. oktobra v Šoštanju. Datumi žurk se prilagajajo razpoložljivim časovnim možnostim, kapacitetam in dobri volji vodje pododbora (Roman). Silvestrovanje pa bo (skoraj gotovo) 31. decembra.

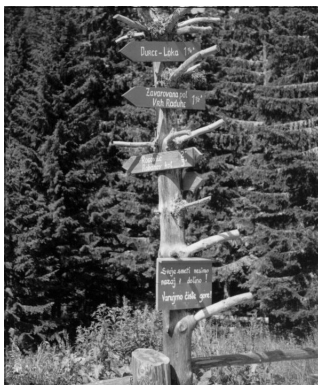
JE TO VSE? Iz tega faktografskega naštevanja podatkov je mogoče izvedeti marsikaj o delovanju študentske skupine. Marsikaj. Ne pa vsega. Za kaj takega je potrebno biti zraven in vso stvar doživeti. Sneg. Veter. Sonce. Znoj. Dobro družbo.

Na Blegoš, april '99

IZLETI PLANINSKIH SKUPIN NA

Izleti planinskih skupin na osnovnih šolah za jesensko obdobje še niso določeni, saj se plan izletov oblikuje glede na šolsko leto in ne koledarsko. To ne pomeni, da izletov takrat ne bo, zato se kar oglasi pri svojem mentorju planinske skupine. Da je na izletih poskrbljeno tudi za varnost, na teh sodelujejo

poleg mentorjev tudi vodniki planinskega društva. Najpogostejši so Martina, Bojan, Brina in Matej. Le-te lahko pokličeš, kadar se želiš udeležiti tudi kakšnega društvenega izleta, ki ga vodijo ti vodniki in misliš, da bi ti bilo samemu dolgčas, neprijetno ali karkoli drugega. Zato le pogumno poišči

DIJAŠKA SKUPINA

Je še zelo mlada skupina Mladinskega odseka. Prav zato nima klasičnega načrta dela preko leta, v katerem bi pisalo točen datum in kraj izleta. To pa še ne pomeni, da na te ne bomo hodili, samo ture si bomo izbirali bolj po razpoloženju in zmožnostih, ki jih bomo imeli. Sami smo rekli, da bomo nare-dili sedem do

osem izletov in se udeležili tabora mladih planincev, ki bo organiziran v okviru Pokrajinskega Odbora Mladinskih odsekov Savinjskega MDO. Za vse tiste, ki jih zanimajo izleti naj pokličejo Mateja (041) 391 - 369 ali pa pridejo na sestanek Dijaške skupine. Tiste, ki zanima tabor pa samo informacija da bo le ta od 13. -

»Večeri v visokih gorah so drugačni. Bolj sveži so in hladnejši, njihova lepota se zdi čudno privlačna in obenem nekoliko neprijazno odbijajoča. Drugačno, slovesnejše in mogočnejše je njihovo okolje, drugačni, bolj pestri in pogosto močnejši so vtisi in občutki. Prelivajo se ob bližini zbranosti opazovanja in dojemanja do globoke prevzetosti občudovanja, ki se ji neogibno pridruži dražljiva vznemirjenost pred prihodnostjo, jutrišnjim dnevom ali prihodnjimi dnevi, pred bližnjimi preizkušnjami, kakršnekoli že bodo – lepe, hude, nevarne ali

AKCIJE MLADINSKEGA ODSEKA PD ŠOŠTANJ ZA LETO 2000

KDAJ?	KAJ?	ORGANIZATOR oz.
26., 27. in 28.	ZIMOVANJE ZA OSNOVNOŠOLCE	Matej, Bojan, Andreja
4. marec	ORIENTACIJA – PD Rečica ob	Barbara in Andreja
18. marec	ZIMSKI POHOD (Snežnik – 1797m)	Študentska skupina +
april	SLEME – SMREKOVEC - ŠOŠTANJ	Izlet planinske skupine na
začetek maja	'PRVOMAJSKI' izlet v KARAVANKE	Brina
maj	LOGARSKA DOLINA - STRELOVEC	Izlet planinske skupine na
maj	KLEMENČA JAMA	Izlet planinske skupina na
junij	LOKA - RADUHA	Izlet planinske skupine na
junij	SLAP ŠUMNIK – POHORJE	Izlet planinske skupine na
junij	OLŠEVA	Izlet planinske skupine na
16. – 23. julij	PLANINSKI TABOR ZA OSNOVNO-	Odbor MO
julij	ŠTUDENSKI GORNIŠKI TABOR	Barbara v sodelovanju z
13. – 20. avgust	TABOR MLADIH PLANINCEV	Dijaška skupina v
16. september	ORIENTACIJA – PD Ljubno ob	Barbara in Andreja
21. oktober	ORIENTACIJA – PD Šoštanj	Pododbor za orientacijo
31. oktober	PO BREZPOTJIH SAVINJSKIH ALP	Bojan z MO PD Velenje in
18. november	Tekmovanje MLADINA IN GORE	PD Braslovče in MK PZS
november	PROSLAVA OB 5. OBLETNICI MO	Mladinski odsek
25. december	BOŽIČNI POHOD Z BAKLAMI NA SV.	Študentska skupina +
31. december 2000 –	SILVESTROVANJE	Študentska skupina

ZA RAČUNALNIŠKE MOLJE

Brskate po Internetu? Pa sploh veste, da smo tam tudi mi – Mladinski odsek PD Šoštanj? Najdete nas na naslovu: <http://mypage.goplay.com/mopd-sostanj>

Bi nas radi "skritizirali", nam povedali svoje, si olajšali dušo, ker vas mori naše delo ... nas mogoče pohvalili, dali kakšen predlog ali pa nas samo pozdravili? Potem nam pošljite elektronsko sporočilo na naslov: mopd.sostanj@iname.com

Pa še nekaj spletnih naslovov gorniških strani v Sloveniji:

Planinska zveza Slovenije: <http://www.pzs.si>

Gore ... Ljudje: <http://www.planid.eranova.si> ali <http://www.planid.org> (ta trenutek najboljše spletne strani z gorniško tematiko v Sloveniji)

Gorske strani v Sloveniji: <http://www2.ijs.si/~stritar/gore.html>

Mladinski odsek Klinček PD Laško: <http://geocities.com/moklincek>

Mladinski odsek PD Radovljica: <http://www.geocities.com/Baja/Trails/4142>

Mladinski odsek PD Nova Gorica: <http://come.to/Krn>

Mladinski odsek PD LJ- Matica: http://www.geocities.com/mo_pd_ljmatica

PD Onger Trzin (glasilo Ongrčki): <http://sirena.dhs.org/hp/onger/Ongrcki.htm>

PD Jakob Aljaž Maribor: <http://www.geocities.com/Yosemite/Geyser/4897>

PD Tržič: <http://www.acom-sp.si/acom/pdtrzic.html>

VABLJENI, DA POBRSKATE!

STATISTIKA

	A	B	C	SKUPAJ	INDEKS
1990		145	101	246	/
1991		175	80	255	103,6
1992		200	120	320	125,5
1993	1	216	100	317	99
1994	3	212	80	295	93
1995	4	241	103	348	118
1996	2	211	135	348	100
1997	5	214	141	360	103,42
1998	11	188	134	333	92,5
1999	11	175	123	309	92,8

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ

vabi vse člane in simpatizerje
na

OBČNI ZBOR

ki bo v soboto, 11. marca 2000, ob 18.uri
v dvorani Gasilskega društva Šoštanj.

Dnevni red:

1. Otvoritev in pozdrav ter izvolitev organov Občnega zbora
2. Poročila predsednika, blagajnika in predstavnikov odsekov
3. Poročilo Nadzornega odbora
4. Razprava o podanih poročilih
5. Razno

Predsednik PD Šoštanj:
Leon ŠTRBAN

Alpinist je član planinskega društva, vedno pozdravlja s planinskim pozdravom, nobeno nedeljo ga ni doma, bori se za zaščito narave, kljub temu hodi po cvetju, pritožuje se, da je preveč planinskih koč, a jih rad obiskuje in gradi nove, zgraža se nad bikiniji v gorah, a se rad zabava z dekleti, preklinja žičnice, a jih na veliko uporablja. Vrtoglavice nima, hodi ves preznoben, vidi le steno in vrh, vihti cepin, se muči z vrvjo, zmrzuje v bivaku, ne misli na čas, teži za šesto stopnjo, prezira slavo, a vedno misli na rekord. Z drugimi besedami: tak je kakor drugi ljudje.

AKTIVNOSTI PLANINSKEGA DRUŠTVA ŠOŠTANJ V LETU 2000

DATUM	AKTIVNOST	ZAHTEVNOST	ORGANIZATOR oz. VODJE IN VODNIKI
8. januar	Pohod Rogla, 1517 m - Osankarica	lahka pot	VO – Andrej Tamše, Martina Pečnik
15. januar	Gora Oljka, 733 m - "Zdravju naproti"	lahka pot	VO - Jure Drev, Evgen Drvarič
19. februar	Pohod na Peco, 2125 m	zahtevna pot	VO - Matej Kortnik, Evgen Drvarič
26. – 28. februar	Snežkovanje za osnovnošolce (Koča na Travniku)	/	MO – Matej Kortnik, Bojan Rotovnik, Andreja Konovšek
4. marec	Orientacijsko tekmovanje PD Rečica ob Savinji	/	MO - Pododbor za orientacijo
5. marec	Pohod po Trški poti	lahka pot	VO - vsi vodniki
11. marec	Občni zbor	/	UO PD Šoštanj
26. marec	Turna smuka- Dleskovška planota (Veža)	lahka turna smuka	VO – Matjaž Hafner (PD Škofja Loka), Bojan Rotovnik
8.- 9. april	Ojstrica, 2350 m	zahtevna pot	VO – Bojan Rotovnik, Andrej Tamše, Matej Kortnik
22. april	Zasavska pot (nadaljevanje)	lahka pot	VO - Evgen Drvarič, Brina Jerič
21. maj	Košenjok, 1522 m (Kobansko)	lahka pot	VO - Miran Hudej, Jure Drev
17.- 18. junij	Kaninsko pogorje, 2587 m	zelo zahtevna pot	VO - Martina Pečnik, Andrej Tamše,

29.- 30. julij	Kalški greben, 2224 m - Grintovec, 2558 m	zelo zahtevna pot	VO - Evgen Drvarič, Miran Hudej, Jure Drev
12.- 13. avgust	Jalovec, 2645 m	zelo zahtevna pot	VO - Matej Kortnik, Bojan Rotovnik, Danilo Čebul
27. avgust	Srečanje planincev SMDO na Resevni	lahka pot	VO - Miran Hudej in predsednik PD
16. september	Orientacijsko tekmovanje PD Ljubno ob Savinji	/	MO - Pododbor za orientacijo
16.- 17. september	Topla- Peca, 2125m - Olševa, 1929m	zahtevna pot	VO - Matej Kortnik, Brina Jerič, Jure Drev
8. oktober	Dleskovška planota (družinski izlet)	lahka pot	VO - Alenka in Danilo Čebul, Bojan Rotovnik
21. oktober	Orientacijsko tekmovanje PD Šoštanj	/	MO - Pododbor za orientacijo
29. oktober	Šaleška jubilejna pot (Huda luknja - Razbor, 867 m)	lahka pot	MO - Martina Pečnik, Miran Hudej
november	Proslava ob 5. obletnici Mladinskega odseka	/	Mladinski odsek
4. november	Orientacijsko tekmovanje PD Vinska gora	/	MO - Pododbor za orientacijo
19. november	Izlet v neznano	lahka pot	VO - predsednik PD in izbran vodnik
25. december	Božični pohod na Sv. Križ 1025m	lahka pot	VO - Maksimiljan Korošec, Miran Hudej, Jure Drev, Martina Pečnik

Za udeležbo na izletih je potrebna kondicijska pripravljenost in ustrezna oprema.

OPISI IZLETOV PD ŠOŠTANJ

Turna smuka – Dleskovška planota,
12. marec 2000

Vodnik: Bojan Rotovnik, Matjaž Hafner

Zahtevnost poti: lahek turno smučarski izlet

Dleskovška planota ali Veža je območje v Kamniško-Savinjskih Alpah, ki je zelo primerno za potepanja na smučeh. Mala skupina turnih smučarjev iz PD Šoštanj bo začela svoj turno smučarski pohod pri kmetiji Planinšek ter nadaljevala po gozdni cesti do planine Ravne in nato naprej na Veliki Vrh (2110 m). Iz Velikega vrha se bomo spustili proti planini Vodole in nato po gozdni cesti do našega izhodišča.

Tura je primerna za vse, ki ste že kdaj vsaj malo poskusili turno smučanje (smučanje izven urejenih smučišč) in imate primerno opremo (smuči, posebne vezi, "pse" in po možnosti še lavinsko žolno ter srenače). Sama tura je bolj namenjena gibanju s smučmi po zelo razgibanem terenu in ne konstantni smuki.

Dolžina ture: Planinšek - pl. Ravne 1.30 ure, pl. Ravne – Veliki Vrh 2.30 uri, Veliki Vrh – pl. Vodole 1 uro in Pl. Vodole – Planinšek 45 minut. Skupno torej okoli 6 ur prijetnega hoje s smučmi in še kakšno dodatno uro za počitke.

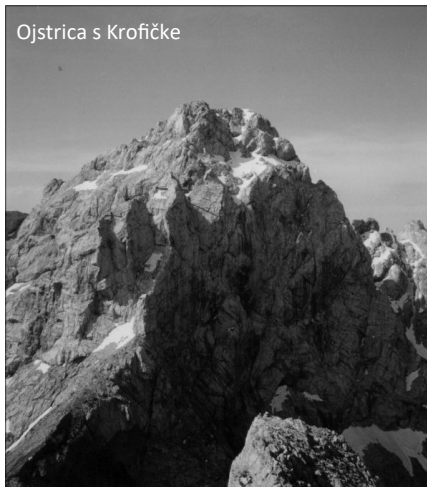
Zimski vzpon na Ojstrico (2350 m), 8. in 9. april 2000

Vodniki: Bojan Rotovnik, Andrej Tamše, Matej Kortnik

Zahtevnost poti: zimska in zahtevna označena pot

Ojstrica je eden izmed najlepših in najmarkantnejših vrhov v Savinjskih Alpah in kot tak tudi zelo zanimiv cilj za planince tako v poletnem kot v zimskem času. Ker je dostop

Ojstrica s Krofičke

pozimi iz severne strani na Ojstrico zelo otežkočen, bomo mi za svoj pristop izbrali pot preko Dleskovške planote. Svoj izlet bomo začeli pri kmetu Planinšku ali višje, če bodo to snežne razmere dopuščale. Vzpenjali se bomo preko pl. Vodole in Vodotočnika do Korošice, kjer bomo prespali v zimski sobi in si sami pripravili večerjo. Če bodo snežne razmere dopuščale, bomo poskušali prvi dan osvojiti tudi Lučkega Dedca (2023 m). Dru-go jutro bomo opravili vzpon na vrh Ojstrice in se nato vračali preko Korošice in pl. Ravne do kmeta Planinška (odvisno od snežnih razmer).

Tura je primerna samo za izkušene planince, ki imajo dereze in cepin in so vajeni hoje s tema dvema pripomočkoma za varno zimsko hojo. Trije vodniki bomo na vrh peljali do osem udeležencev, saj tudi zahtevnost poti in kapacitete zimske sobe ne dopuščajo večje udeležbe.

Dolžina ture: Planinšek – pl. Vodole 1.30

ure, pl. Vodole – Vodotočnik 1.30 ure, Vodotočnik - Korošica 1.30 ure, Korošica – Ojstrica 3 ure, Ojstrica – Korošica 2 uri, Korošica – pl. Ravne 2 uri, pl. Ravne – Planinšek 1 uro. Skupno torej za okoli 5 ur hoje (prvi dan) in okoli 8 ur (drugi dan).

Košenjok (Kobansko), 21. maj 2000
Vodnika: Miran Hudej, Jure Drev
Zahtevnost poti: lahka pot

Kobansko je osrednji del Kozjaka – hribovja, ki ga omejujeta Drava in avstrijska meja ter potoka Bistrica in pesnica. Njegov najvišji vrh je Kapunar (1050 m). Zahodno od Kozjaka sega iz Avstrije v Slovenijo južni del Golice/Koralpe z najvišjim vrhom Košenjakom (1522 m), po katerem ima hribovito območje tudi ime. Pot nas bo vodila iz Dravograda, preko naselij Ojstrica in Sveti duh. Ogledali si bomo manj znano pokrajino nad Dravsko dolino.

Kaninsko pogorje - Visoki Kanin, (2587 m), 17. – 18. junij 2000
Vodniki: Martina Pečnik, Andrej Tamše, Jure Drev
Zahtevnost poti: zelo zahtevna pot

Kanin je prostrano pogorje, ki se dviga na jugozahodnem delu Julijskih Alp, zahodno nad Bovcem in je edini del Zahodnih Julijcev, ki leži v Sloveniji. Gre za visokogorsko planoto z najlepše razvitimi visokogorskimi kraškimi oblikami pri nas. Nad 2000-metrsko kraško planoto se dvigajo posamezni vrhovi, od katerih je najvišji Visoki Kanin.

Svojo pot bomo pričeli pri postaji B kabinske žičnice, do koder se bomo pripeljali z avtobusom. Sledil bo vzpon proti Domu Petra Skalarja. Če bodo vremenske razmere in počutje udeležencev ugodne, se bomo še isti dan povzpeli na Visoki Kanin.

Naslednji dan bomo osvojili še Prestreljenik (2499 m), nakar bomo sestopili v dolino (do postaje B). Ob poti nazaj se bomo ustavili še v Trentarskem muzeju in si ogledali njihovo multivizijo.

Čas hoje: postaja B - planinski dom (4.30 - 5 ur), planinski dom - Visoki Kanin (2 uri), planinski dom - Prestreljenik (1.30 - 2 uri), sestop (3 - 3.30 ure).

Zahtevnost: ob vzponu na Visoki Kanin so zelo zahtevnejša mesta zavarovana z jeklenicami, drugje je pot lahka do zahtevna.

Kalški greben (2224 m) – Grintovec (2558 m), 29.- 30. julij 2000
Vodniki: Evgen Drvarič, Jure Drev in Miran Hudej
Zahtevnost poti: zelo zahtevna pot

Kalški greben je najvišji vrh v stranski verigi Kamniških Alp. S svojimi 2224 m krepko presega sosede na jugu, hkrati pa je naj južnejši dvatisočak v celotni skupini. Vzpon na vrh z juga, s Krvavca, je enostaven. Pot preko skalnega grebena Ježa med Velikim Zvohom in Vrhom Korena nudi obilo užitkov v razgledovanju po bližnji in daljni okolici. S Kalškega Grebena se bomo spustili pod Kalško goro na Kokrsko sedlo. Zaradi izpostavljenosti je to tehnično bolj zahteven del poti, ki pa je na najzahtevnejših mestih primerno zavarovan. Prespali bomo v Cojzovi koči na Kokrskem sedlu. Naslednji dan bomo osvojili še Grintovec in nato sestopili v dolino.

Čas hoje: 4 - 5 ur (Krvavec - Kalški Greben), 2.30 - 3.30 ure (Kalški Greben - Kokrsko sedlo), 2 uri (Kokrsko sedlo - Grintovec)

Jalovec (2643 m), 12. – 13. avgust 2000
Vodniki: Matej Kortnik, Bojan Rotovnik, Danilo Čebul

Zahtevnost poti: zelo zahtevna pot

Ker je vodniška ekipa zelo mlada, poti na Jalovec pa kar nekaj, bo dokončna odločitev kot gor in kot dol na goro, padla po ogledni turi. Toda plan, ki ga brez tehtnih razlogov ne bomo spreminjali, je tak, da se prvi dan odpeljemo do Vršiča, se povzpemo na Malo Mojstrovko in po spustu nazaj na Vršič nadaljujemo proti Špički, kjer bomo prespali. Naslednji dan bo sledil vzpon po JJZ grebenu na vrh Jalovca. Iz vrha se bomo vračali po SZ grebenu v Kotovo sedlo (2138 m). Pot je tu težavna in izpostavljena. Iz sedla se bomo spustili skozi Mali kot v dolino Tamar oz. dolino pod Poncami, ki jo poznajo ljubitelji smučarskih skokov.

Število udeležencev ture je zaradi težavnosti le te in pa malega števila ležišč na Zavetišču pod Špičko, *omejeno na 20*. Tura je zelo zahtevna in je zaradi tega primerna za izurjene in vešče hoje po zavarovanih in izpostavljenih poteh. S tem vas ne želim prestrašiti, vsekakor pa ni odveč, če se na takšne ture dobro pripravimo ter damo v nahrbtniki tudi vponke in pomožne vrvice. Kdor pa ima plezalni pas in čelado, pa mu na teh poteh ne bosta odveč.

Topla - Peca (2125 m) – Olševa (1929 m), 16. - 17. september 2000

Vodniki: Matej Kortnik, Brina Jerič, Jure Drev

Zahtevnost poti: zahtevna pot

Od kar obstajajo zimski pohodi na Peco, se Šoštanjčani organizirano v letnih razmerah nanjo še nismo povzpeli. Da se ne bi tej koroški lepotici, ki jo je moč videti tudi iz vzpetin v naši okolici, zamerili, jo bomo obiskali tik pred začetkom jeseni.

Vzpon bomo pričeli v dolini Tople, ki je

danes prvovrstni etnološki muzej. Pa to ne pomeni, da je stara in zapuščena, ampak, da so tod ljudje našli način kako živeti s tradicijo in ohranili tisto, kar je v dolini ustvarjalo niz rodov petih domačij. Iz doline se bomo mimo rudnika vzpeli proti Domu na Peci in od tam nadaljevali po zahtevni poti na vrh. Sestop bo malce drugačen, kot ga pozna večina ljubiteljev te gore. Družina Kumer, pri kateri je nastalo tudi prvo zasebno planinsko zavetišče in pri kateri bomo prespali tudi mi, je namreč nekaj let nazaj zmarkirala in uredila nekdanjo vojaško obmejno pot iz vrha v dolino Koprivne. Pot je zložna in prijetna, nudi pa tudi svojevrsten pogled na del Slovenskega gorstva. Naslednji dan se bomo od Kumra odpravili proti Olševi. Prav ste prebrali. Iz Koprivne na Olševo ni prav daleč, pot pa je zanimiva in drugačna. Iz vrha Olševe se bomo spustili mimo Potočke Zijalke do Sv. Duha, kjer bomo izlet, kar se tiče hoje, zaključili. Tura tehnično ni zahtevna, vseeno pa je potrebna dobra psihofizična pripravljenost saj je hoje oba dni za 7-8 ur.

Dleskovška planota – družinski izlet, 8. oktober 2000

Vodniki: Alenka in Danilo Čebul, Bojan Rotovnik

Zahtevnost poti: lahka označena in deloma neoznačena pot

Dleskovška planota ali Veža, kot ji pravijo domačini, je ena izmed najlepših planot v naši neposredni okolici. Skriva mnogo zanimivost-ti, ki le čakajo pozornega planinca, da jih odkrije. Tudi mi bomo poskušali odkriti vsaj delček te lepote in se bomo v okviru družin-skega izleta PD Šoštanj v jesenskem času podali na ogled čudovite barvne igre narave.

Pot bomo pričeli na Ravnem polju in jo nadaljevali preko pl. Podvežak in Tolstega

vrha (1986 m) do Vodotočnika, kjer bomo imeli prvi daljši počitek. Nadaljevali bomo do Korošice, kjer nas bo čakal čaj v planinski koči. Ob povratku si bomo ogledali tudi cerkev na Molički peči in se nato preko Sedelca napotili do pl. Ravne, kjer se bo naša hoja zaključila.

Družinski izlet ni namenjen le družinam, ampak ta naziv pomeni, da so izbira poti, tempo hoje in pogostost počitkov prilagojeni mlajšim udeležencem, dobrodošli pa so vsi ljubitelji hoje v jesenski naravi.

Dolžina ture: pl. Vodole – Vodotočnik 2 uri, Vodotočnik – Korošica 1 uro, Korošica – Molička peč 1 uro, Molička peč – pl. Ravne 2 uri. Skupno torej 6 ur hoje po poti s stalnimi manjšimi vzponi in spusti. Temu je potrebno dodati še skupno okoli dve uri počitka na treh različnih lokacijah (Vodotočnik, Korošica in Molička peč), tako da

dobimo en dan prijetnega druženja v objemu lepot Dleskovške planote.

Šaleška jubilejna pot: Huda luknja - Razbor, 29. oktober 2000

Vodniki: Martina Pečnik, Miran Hudej, Maksimiljan Korošec

Zahtevnost poti: lahka pot

V lanskem letu je Planinsko društvo Velenje praznovalo 50. obletnico ustanovitve in 25. obletnico Šaleške planinske poti. Ob tej priložnosti je društvo izdalo spominske značke svoje poti. Z našim pohodom se bomo pridružili praznovanju njihovih jubilejev.

Področje Završe - Graška gora - Razbor predstavlja močno znižano karavanško sleme, ki se spusti s pobočij Uršlje gore. To je območje velikih gorskih posesti s samotnimi kmetijami sredi obsežnih gozdnih kompleksov. Pot bomo pričeli v

Planinca Mitja in Peter se vračata s hriba v dolino. Ko gresta mimo večje kmetije, se za njima zapodi velik bik, ki je bil očitno slabo privezan. Mitja se znajde in skoči v bližnjo lopo, Peter pa začne brezglavo teči okrog kmetije. Bik drvi za njim enkrat, dvakrat, trikrat naokrog. Nazadnje biku spodrsne in pade, tako da Peter skoči najprej k Mitji v lopo, nato pa oba skupaj na še bolj varen kraj. Gledata se, zadihana, Peter še malo bolj kot Mitja, nazadnje pa Mitja spregovori: »Dober si bil! Če bi se meni zgodilo kaj takega, ne vem, kaj bi bilo; saj bi se še v hlače podelal!«

»Na čem pa misliš, da je biku spodrsnilo?«

Dva planinca se v ponedeljek pogovarjata: »Kako je bilo v soboto na društvenem izletu?«

»Grozno! Ko smo se pripeljali na železniško postajo, nismo in nismo mogli najti gostilne, ko pa smo se vračali, pa nismo in nismo mogli najti železniške postaje.«

Planinca Jože in Miha hodita zelo previdno ob prepadu. Nenadoma se Jože

ZGODOVINA MARKACIJSKEGA ODSEKA PRI PD ŠOŠTANJ

»Že pred prvo svetovno vojno je društvo markiralo in oskrbovalo pota na svojem območju: Gora Oljka, Paški Kozjak (Špik), Sv. Križ, Smrekovec, Šoštanj – Uršlja Gora, Šoštanj – Mozirska koča.

V letih po vojni je Šaleška podružnica pridno obnavljala markacije na svojih poteh, zaznamovala pa je tudi številne nove variante. Podružnično poročilo navaja obsežen seznam markiranih poti in s kažipotnimi tablicami opremljenih poti na področju podružnice. Na kolodvorih v Šoštanju in v Šmartnem ob Paki pa sta bili nameščeni veliki tabli – zemljevida s turistično obdelanega izletniškega okoliša. Delovanje društva se je vse do leta 1926 omejevalo predvsem na zaznavanje planinskih poti. Tako je bilo markiranih kar 27 poti.« (op: z ustanovitvijo Mislinjske podružnice SPD se je skrčil okoliš Šaleške podružnice na tedanji sodni okraj Šoštanj in njemu najbližjo pokrajino).

1959. leta je Markacijski odsek skrbel že za 160 km planinskih poti na našem območju.

Vsaka pomembnejša pot mora biti markirana

Do danes so bile poti v oskrbi PD Šoštanj večkrat ponovno markirane in obnovljene. Markacisti pa jih tudi redno oskrbujejo.

V preteklem letu pa je bila glavna naloga markacistov ureditev sprehajalne poti na

Pusti grad.

ŠE POVABILO NA POT ...

Tistim, ki se v zimskem času ne podajate kam višje, predlagamo, da v tem času prehodite eno izmed poti, ki jih oskrbujejo naši markacisti.

Te poti se naslednje:

- Šoštanj – Gora Oljka
- Šoštanj – Forhtenek
- Šoštanj – Šmihel – Mozirske planine
- Šoštanj – Smrekovec
- Šoštanj – Sleme
- Trška pot

Opise vseh poti najdete podrobno opisane v zborniku PD ŠOŠTANJ - 90 let.

»Nazadnje mu je ostalo polno perišče lepote; razsul jo je na vse štiri strani, od štajerskih goric do strme tržaške obale ter od Triglava do Gorjancev in rekel: "Veseli ljudje bodo živeli tod; pesem bo njihov jezik in njihov pesem bo vriskanje!" Kakor je rekel, tako se je zgodilo. Božja setev je pognala kal in rodila – zrasla so nebesa pod Triglavom.«.

MARKACISTI IN NJIHOVA DEJAVNOST

Nobena markacija ali kažipot na križišču planinskih poti ne prihrani planincu naporne hoje: markacije in kažipot so postavili markacisti, HODITI PA MORAMO SAMI!

Planinci se približujemo cilju po železnici, cesti, voznih in različnih peš poteh ter stezah. Vse to so komunikacije. Deli teh komunikacij so lahko še posebej označeni – markirani in v višjem svetu preidejo v planinska oz. gorska pota.

»Planinska pota, ki so posebej **označena s planinsko markacijo** in zavarovana, so **javna pota** kot podaljšek javnih cest in poti. Obiskovalci po teh poteh **hodijo na lastno odgovornost.**«

Statut PZS, 59. člen

Nadelana in markirana pota so se pričela komaj v preteklem stoletju. Še preden so se pojavila PD s svojo dejavnostjo na tem področju, so posamezniki zaznamovali to ali ono smer ali najprimernejši prehod. Od leta 1893 je za planinska pota skrbelo SPD (Slovensko planinsko društvo). Začeli so zaznamovati pota v visokogorju,

sredogorju in nižinskih predelih. Ena najvažnejših nalog planinskega društva je bila: POKAZA-TI LJUDEM POT V GORE. Že prvo leto obstoja SPD je bil ustanovljen markacijski odsek, ki so ga sestavljali večinoma Piparji. Konec leta je bilo markiranih 97 potov v ljubljanskem območju, v Zasavju, bohinjskem kotu, Julijcih in Savinjskih Alpah. Danes Komisija za planinska pota in markacije pri PZS vodi kartoteko že z več kot 1400 planinskimi potmi v skupni dolžini več kot 7000 km.

Iz Statuta PZS:

4. člen: Planinske organizacije dosegajo svoj namen tako, da gradijo, upravljajo in vzdržujejo planinske objekte in naprave,

Vsako planinsko društvo mora imeti po sklepu skupščine PZS leta 1973 **MARKACIJSKI ODSEK**, ki skrbi za markiranje (lisanje), urejanje in oskrbovanje poti. Markacisti s

svojo dejavnostjo pomagajo ljudem, da varno dosežejo svoj cilj v gorah.

Naloge markacijskega odseka so, da:

- vodi sezname potov na svojem območju (kartoteko potov)
- napravi letni delovni in finančni načrt
- redno vsako leto pregleduje vsa pota, skrbi, da so

- neoporečno vzdrževana, po potrebi obnavlja markacije, kažipot, varovanja,
- na vrhovih vzdržuje skrinjice, žige, vpisne knjige,
- skrbi za razne spominske plošče,
- načelnik markacistov poroča o delu odseka UO PD, MDO in Komisiji za planinska pota in markacije pri PZS.

Kaj dela markacist ?

Če gre za novo pot, jo mora najprej dobro spoznati na zemljišču, sporočiti to Komisiji za planinska pota in markacije PZS in po dogovoru z njo se potem nova pot markira, nadela in zavaruje. Vsako leto je treba pot kje popraviti, označiti, delno ali pa v celoti. Markacija se dela vedno na desni strani v smeri poti. Našo markacijo – bela pika in rdeč krog – je uvedel Alojzij Knafelc – Knafelčeva markacija.

Planinska pota se markirajo in opisujejo od spodaj proti vrhu. Na začetku in na razpotjih se namesti tabla (34 x 21 cm), kjer se napiše, kam pot vodi, čas hoje in PD.

Poznamo tudi zimske markacije. To so 4 do 5 m visoki leseni ali jekleni drogovi (cevi) opremljeni s smernimi puščicami. Drogovi so zabetonirani ali zasidrani v visokih močilih, da jih veter ne obrača, da puščice ne bi kazale v napačno smer.

V sredogorju in visokogorju se morajo gorska pota *nadelati*. Vsekati se morajo stopnice, zabiti ali zabetonirani stopi in klini ter napeti jeklenice.

Nadelana gorska pota je trebe stalno vzdrževati (markiranje, klini, jeklenica itd.), ker so prepuščena naravnim silam.

Vrh gore je bil kažipot očem

SPREHAJALNA POT NA PUSTI GRAD

Občina Šoštanj je v sklop celovite obnove Pustega gradu in njegove okolice vključila tudi

sprehajalno pot. V ta namen je Planinsko društvo Šoštanj, na osnovi dogovora z Občino že v letu 1998 pripravilo ponudbeni predračun, ki je zajemal material in predvideno število ur za izvedbo. Stroški materiala so bili v domeni Občine.

Potem, ko so bila v letu 1999 pridobljena določena soglasja za začetek del, smo 18. junija pristopili k izvedbi poti po že načrtani obstoječi trasi na Pusti grad. Po dobrem mesecu smo 20. julija zaključili z deli. V tem

času je bilo opravljenih 450 delovnih ur.

Nadelava poti je potekala pod vodstvom markacistov PD Šoštanj; pri tem pa so sodelovali še Krajevna skupnost, delavci TEŠ-a in ostali prostovoljci planinci oziroma planinke PD.

Po izvedenih delih so čiščenje poti opravili gasilci GD Šoštanj.

Pot poteka od Ceste talcev mimo Katičeve hiše na Pusti grad. Dolga je 250 m, z višinsko razliko 70 m. Za izdelavo le-te je bilo uporabljenih 180 železniških pragov dolžine 60 cm in 360 železnih palic, ki služijo za pritrditev pragov. Za varno in udobnejšo hojo je nameščena lesena ograja.

Z otvoritvijo prenovljenega Pustega gradu v soboto, 25. septembra 1999, je bila uradno odprta tudi sprehajalna pot.

ZLOŽENKA TRŠKA POT

Ob letošnjem Pohodu po Trški poti bo uradno izšla zloženska "Trška pot". Gre za 4 - delno barvno pregibanko, katere namen je približati Trško pot čim večjemu krogu ljudi, predvsem pa Šoštanjčanom, da bi spoznali svoj kraj še na drugačen način. Ideja se je porodila v nekaj nadebudnih glavah že pred dobrim letom. K sodelovanju smo pritegnili še zgodovinarja Toneta Ravnikarja in oblikovalca Petra Kortnika. Skupaj nam je uspelo narediti prav simpatičen prospekt za katerega upamo, da bo dosegel svoj namen:

Planinsko društvo Šoštanj
vas vabi na

Pohod po Trški poti okoli Šoštanja,

ki bo v nedeljo, 5. marca 2000.
Pričetek pohoda bo od 8. do 9. ure
pri Ribiški koči v Šoštanju.

razgibati naše društvo, Šoštanj, Šoštanjčane in mogoče še koga! Zloženska je opremljena s topografsko karto in spremnim besedilom, ki nas popelje na pot in spomni na zanimivosti, ki jih ob njej srečujemo. Ob tej priložnosti smo izdelali tudi znak Trške poti. Predstavljen je na zloženci ter uporabljen na žigih. Z ži-gosanim kartončkom pridobi pohodnik spominski znak/značko. Zloženska bo brezplačno na voljo pri Ribiški koči, pri

MARJETA NAHTIGAL

Zemlja je najbolj moderniziran del Rimske ceste. Sam asfalt.

Zidanje gradov v oblakih nič ne stane, njihovo porušenje

... IZ VODNIŠKIH VRST

O vodništvu na državni ravni

Lansko leto je prineslo kar nekaj novosti na področju vodništva. Predvsem je prišlo do konkretnih ukrepov, ki so osnova za nadaljnje urejanje vodništva na ravni prava in prakse. Dokončno se je namreč razmejilo gorsko in prostovoljno vodništvo. Sprejet je bil Zakon o gorskih vodnikih (UL RS št. 63/99), po katerem se gorsko vodništvo sprejema kot poklic. Tako smo dobili poklicne vodnike in s tem profesionalizacijo vodništva. Usposabljanje za poklic gorskega vodnika/vodnice se bo začelo v letu 2000 ter bo obsegalo 80 dni tečajev in izpitov, kar bo skupaj z enoletnim pripravniškim stažem izvedeno v štirih letih. Usposabljanje je usklajeno z zahtevami Mednarodne zveze združenj gorskih vodnikov - IFMGA. Pogoje, vsebino, obseg in potek usposabljanja določa Zakon o gorskih vodnikih, ki je bil deloma objavljen tudi v novembrski številki Obvestil PZS.

In kaj je z nami, vodniki PZS? Tudi v prostovoljnem vodništvu potekajo dejavnosti, ki naj bi postavile vodništvo v urejeno celoto, primerljivo z ostalimi vodniškimi sistemi. PZS se je zavezala, da bo sistem prostovoljnega vodništva uskladila s sistemom IUAA (francoska kratica za "International Mountaineering and Climbing Association") in oblikovala enotne standarde. V okviru programa mednarodne zveze so prostovoljni vodniki razdeljeni v štiri kategorije:

1. vodnik za pohodništvo v gorah - ustreza našim kategorijam A, B, D z nekaterimi dopolnitvami (npr. prečkanje rek);

2. inštruktor za plezanje v skali;
3. visokogorski vodnik - zajema alpinistične discipline C in E kategorije;
4. turnosmučarski vodnik - ustreza kategorijam G in H.

Naša kategorizacija naj bi se uskladila s kategorizacijami UIAA v treh letih. Vodniki, ki bodo pridobili posamezne kategorije v prehodnem obdobju, bodo opravljali ustrezna izpopolnjevanja. Če bo izobraževanje potrdila UIAA, bo vodnik pridobil mednarodni certifikat. Za podaljševanje potrdila se mora vodnik udeleževati izpopolnjevanja vsaka tri leta.

O našem delu v letu 1999

V letu 1999 je bilo izvedenih 16 od 17 načrtovanih izletov. Odpadla je septembrska tura na Špik v Julijcih. Vzrok je

bilo premajhno število prijavljenih, čemur pa je botrovala zelo slaba vremenska napoved.

Povprečno število udeležencev je enako lansnemu, med 15 in 20. Največ se jih je udeležilo pohoda na Triglav, in sicer 37.

Zaradi premajhnega števila prijav je bila pri dveh izletih problematična izpeljava le-teh. To je bil izlet v Gorski Kotar, pri katerem je finančni primanjkljaj krilo društvo, za kar se mu najlepše zahvaljujemo, ter jesenski izlet na Boskovec. Ker je bilo le osem prijavljenih, nismo mogli kriti stroškov avtobusa za obe smeri. Situacijo sta rešila Metka Nahtigal in Simon Pusovnik s svojima avtomobiloma, za kar jima najlepša

hvala. Na žalost nam ni uspela dvodnevna tura na Matajur in na Kobariški Stol. Vodniki niso našli možnosti prenočišča drugje razen v dolini, zato so organizirali enodnevni izlet na Matajur.

Pri načrtovanju izletov smo se trudili, da bi zajeli, tako bližnjo okolico kakor tudi bolj oddaljene kraje. Za uspešno organizacijo in vodenje gre zahvala entuziazmu naših vodnikov, ki vestno opravljajo svoje delo.

V letu 1999 se je izobraževanja za pridobitev nove vodniške kategorije udeležila Martina Pečnik, in sicer za kategorijo D. Evgen Drvarič in Maksimiljan Korošec sta bila na izpopolnjevanju za kopne razmere. Matej Kortnik je opravil pripravništvo za kategorijo D. Andreja Konovšek, kandidatka za vodnico PZS, se je udeležila Tečaja gorništvaja - šole varne hoje v Bavšici.

Vodniki našega društva

ime in priimek	Naslov	telefonska številka	dosežena kategorija

Opomba: * pripravnica za označeno

anj

882 Martina Pečnik
načelnica Vodniškega

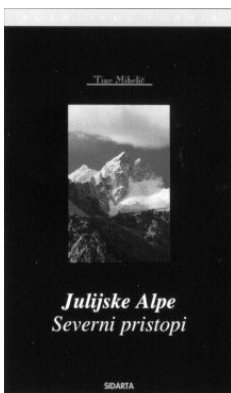
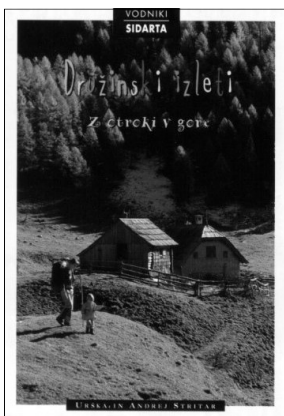
PREDSTAVITEV SIDARTINIH VODNIKOV

Dobro pripravljen planinski vodnik ve, da se vsaka vodena planinska tura začne s temeljito teoretično pripravo nanjo. Tako že na začetku, ko bodisi še izbira idejo, kam peljati svoje gornike ali pa ko se mu je ideja že porodila, pogleda v planinski (gorniški) vodnik.

Zakaj pravzaprav planinski vodniki »prise-gamo« na že opisane izlete v planinskih (gorniških) vodnikih? Predvsem zaradi njihovega informativnega značaja o vsem, kar planinskega vodnika mora zanimati, saj želi, da bi tura uspela.

Geografsko locira izbrano območje, informira o podnebnih posebnostih, o vegetaciji, možnih izletih v tem območju, podrobno opiše izbrane ture (višinske razlike, dolžine izleta v kilometrih kot časovnih terminih, planinske postojanke, ki stojijo ob poti določene ture, težavnost ture idr.), predvsem pa

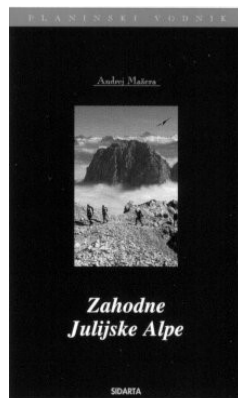
vidika, nas razveseli v 'vodniku' priložena barvna fotografija gora v večernem soncu (npr. Počiva jezero v tihoti, v ozadju Zelenci v poznem jesenskem soncu). Vse navedene značilnosti, ki so

dober vodnik zbere tudi bibliografsko kazalo literature, ki prav tako piše o izbrani temi, ter navede seznam zemljevidov, ki vsebujejo to območje. Ker ljudje radi vidimo stv-ari tudi iz estetskega

alpinističnimi (**Paklenica: plezalni vodnik, Plezališča Slovenije** idr.) ter z **Velikom kolesars-kim vodnikom po Sloveniji**. Če bi želeli prešteti vse izbrane in opisane izlete zbirke Sidarta, bi jih bilo okoli 400.

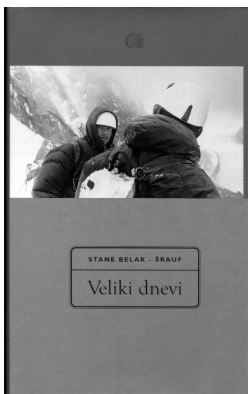
Kogar zanimajo izleti v slovenske gore, lahko najde v zbirki kaj zanimivega zase. Nedeljski izletniki bodo najraje pogledali v vodnik z naslovom **Z ot-roki v gore**, ki opisuje 77 ne prezahtevnih družinskih izletov, vsakemu opisu je dodana zgodbica

kratki prednosti, vsebujejo vodniki založbe oz. zbirke **SIDARTA**.

Založba Sidarta izdaja že skoraj desetletje predvsem planinske (gorniške) vodnike (**Julijske Alpe – gore nad Sočo, Grintovci: južni pristopi, 111 izletov po slovenskih gorah, Izleti po Ljubljanski okolici** idr.), katerih ponudbo so v zadnjem času dopolnili z

iz posameznih krajev določenega izleta. Kolesarji najdejo informacije v **Velikem kolesarskem vodniku**, alpinisti v alpinističnih vodnikih, ki jih je do sedaj izšlo že nekaj, za turne smučarje je primeren **Turno-smučarski vodnik**. Za najzahtevnejše pa je letošnje leto izšla 'poslastica' **Manj znane poti slovenskih gora: izbor neoznačenih poti, brezpotij in lažjih alpinističnih vzponov** avtorja Vladimira Habjana. Vsekakor nisem omenila vseh Sidartinih vodnikov.

Vsem zainteresiranim, tako vodnikom planinskih društev kot vsem ljubiteljem gora, svetujem, da obiščete kakšno knjižnico ali trgovino, kjer si izposodite oz. kupite kakšen Sidartin vodnik in se odločite za še neznano oz. neprehojeno pot.

Upam si trditi, da bo še tako zahteven gornik

lahko našel kakšno idejo zase, če bo malo

PAPIRNICA

V širši celjski regiji največja izbira:

- ♦ različnih kart (planinskih, turističnih, topografskih, avto karte, mestni načrti, ipd.),
- ♦ vodnikov Planinske zveze Slovenije in založbe Sidarta
- ♦ planinskih dnevnikov

Sedaj na zalogi tudi nove Državne topografske karte merila 1:25000 za širše območje Šoštanja.

K ogledu in nakupu vas vabi
PAPIRNICA PERO

Če garaš kot konj,
če si priden kot čebela,
če si zvest kot pes,
če si marljiv kot mravlja,
pojdi k veterinarju
po potrdilo,
da si OSEL!

Čudeži so stvari,
ki jih ljudje ne razumemo
—
tudi jaz sem čudež —
nihče me ne razume.

Kamorkoli grem, vedno
moram vzeti sebe s
sabo.
In to mi vse pokvari.

Med norcem in genijem
je le korak — ubogi jaz,
med mano in genijem
je kar nekaj korakov.

Tukaj je test s katerim

VELIKI KLEK oz. GROSSGLOCKNER 3798 m

Grossglockner, ki je s svojimi 3798 m najvišji vrh naše sosednje države Avstrije, imenujemo Slovenci tudi Veliki Klek. Nanj se je kot prvi "turist" (tako so v preteklem stoletju in v začetku tega stoletja imenovali planince) povzpela naš Valentin Stanič. Pred njim sta bila na vrhu le dva tako imenovana poklicna osvajačca vrhov, ki sta se na Veliki Klek povzpela po naročilu. S Staničevim vzponom se je začela tudi zgodovina slovenskega osvajanja tega zelo drzno oblikovanega velikana Visokih Tur. Konec avgusta 1999 sva tem osvajanjem dodala svoj delček tudi vodnika PD Šoštanj, ko sva izvedla ogled ture na Veliki Klek za morebitni društveni izlet in za lastno nabiranje izkušenj.

Namen tega prispevka ni zgolj opis poti in mojega videnja ture ampak na enem mestu zbrati nekaj praktičnih napotkov vsem prihodnjim obiskovalcem oz. osvajačcem tega tritisočaka v naši neposredni bližini. Upam, da bodo bralci tega zapisa spoznali, da osvajanje Velikega Kleka ni "mačji kašelj" in da se je potrebno nanj dobro pripraviti.

Vsak obisk gora se prične že nekaj časa pred začetkom vzpona, saj se moramo za vsako turo ustrezno pripraviti. Pri tem mislim na fizično in psihično pripravljenost ter nabiranje znanja ob uporabi turi ustrezne opreme. Čeprav imamo vrhunsko gorniško opremo to še ne

pomeni, da jo bomo znali tudi pravilno in varno uporabljati. In tudi enkratni obisk sosednjega hriba v domačih krajih ni dovolj za tako zahtevno turo. Zato se moramo začeti pripravljati vsaj dva meseca pred turo in si nabirati kondicijo (tako fizično kot psihično) z obiskom višjih gora po zahtevnejših poteh. Sam vzpon na Veliki Klek je zaradi velike gneče, snega, nam neobičajnega varovanja in prepadnih grebenov zelo zahtevna zimska tura (tudi poleti) ter zahteva celega in dobro pripravljenega planinca. Zato v naš nahrbtnik poleg klasične planinske opreme za zimsko visokogorje spadajo tudi čelada, dereze, cepin, nekaj vponk, glavna vrv (vsaj 30 m), plezalni pas in nekaj pomožnih vrvic. Če nismo večji uporabe te opreme, moramo v zimskem času pred tur opraviti nekaj pripravljanih tur v našem visokogorju in se tako naučiti uporabljati vso navedeno opremo v zimskih razmerah.

Z Martino sva se na Veliki Klek podala iz smeri Kalsa, zato bo tudi ves opis ture iz te smeri. Druga zahtevnejša in manj pogosto obiskana pot pelje s parkirišča na koncu Grossglockner Hochalpenstrase in preči ledenik ter se nato vzpne na kočo Johhan.

Izhodišče naše ture bo parkirišče pri Novi Luckner koči, ki leži malo nad 1900 metri nadmorske višine. Do sem je z avtomobilom iz Šoštanja okoli 4 ure vožnje, odvisno od razmer na cesti. Relacija, ki je

najkrajša: Šoštanj – Celovec – Špital – Linz – Kals – parkirišče. Malo nad visokogorsko vasico Kals vam bodo prijazni Avstrijci pobrali 100 šilingov za parkiranje. Saj veste, turizem smo ljudje. No, ko boste na parkirišču nase naložili vso opremo, vas čaka ura hoje po relativno zložni cesti (zaprta za vozila) do "ta prave" Luckner koč. V tej veliki koči lahko tudi prespite za okoli 130 šilingov na skupnih ležiščih ("lagerju"), ki imajo lastno kopalnico in WC. Poleg tega je v souporabi še tuš, tako da vam dolinskega udobja ne bo manjkalo. Če omenim še bogat izbor hrane in pijače, vode več kot dovolj, potem že lahko veste, da je to v bistvu visokogorski hotel in ne planinska koč!

Od te koč dalje nas vodi pot, ki se v ključih počasi vzpenja po dolini navzgor, in v dveh urah prispemo na Bavarsko koč (2905 m), ki ima zelo zanimivo arhitekturo v obliki soda. Tu stane spanje samo 80 šilingov, tako da je zelo primerna varianta za prenočevanje v primeru dvodnevne vzpona. Do te koč vodi lahka in dobro označena pot, primerna za skoraj vsakega planinca. Ta koč je lahko tudi "čakalnica" za vse tiste, ki se na vrh ne nameravajo povzpeti, a so prišli v družbi osvajalcev Velikega Kleka.

Od Bavarske koč se začne pot polagoma vzpenjati, a glejte, da ne boste ubrali grebenske poti, ki vodi od koč naravnost navzgor, saj je to pristop za lažjo plezalno smer po vzhodnem grebenu na Veliki Klek in je primerna le za zelo izurjene. Iti morate nižje pod vodnim rezervoarjem in se nato

na križišču poti povzpeti proti ledeniku. Malo nad 3000 m pridete prvič v stik z ledenikom in tukaj je tudi treba uporabiti skoraj vso v uvodu navedeno opremo. Še preden stopite na ledenik, si morate nadeti dereze in plezalni pas ter se z glavno vrvjo navezati v ledeniško navezo. V rokah vam ne sme manjkati cepin. Naveza je vsekakor potrebna, saj so tudi po shojeni poti možne ledeniške razpoke, ki so zelo nepredvidljive. Po ledeniku se vzpenjate kar naravnost navzgor proti večji skalni steni na desni strani. Ko pridete do teh skal lahko snamete dereze in se razvežete, saj do Johann koč vodi kopna, zelo zahtevna označena pot, ki je ponekod zavarovana z jeklenicami. To velja v primeru letnega vzpona, ko je snega bolj malo. Drugače se boste morali varovati tudi višje in seveda pri tem uporabljati primerno opremo. Pot vodi po grebenu in za naše razmere zelo čudnih skalah. Tako nenavadno so naložene druga na drugo, da samo čakaš, kdaj se bo vse skupaj sesulo nate. A ko primeš eno takšnih skal, je ne premakneš niti za milimeter! Na vrhu grebena te čaka koč, katere dimnik se vidi že malo nižje (le pozorno poglej), drugače pa je koč skrita

za skalami. Od Bavarske kočje do Johann kočje (3454 m) je približno okoli 3 ure hoje, v katero pa ni všteto navezovanje in razvezovanje, za kar boste porabili kar nekaj časa. Prispeli ste na najvišjo planinsko kočjo v Avstriji, ki je zato tudi najdražja. Spanje na skupnih ležiščih, ki si ga le rezervirajte nekaj dni prej, vas bo stalo 180 šilingov, indijski čaj pa 35 šilingov! Za "superlative" je pač potrebno nekaj plačati, drugače jih ne moreš uživati.

Do te kočje je pot razmeroma lahka, saj ni kakšnih posebnih težav, razen prečenja

Martina in Bojan na vrhu

ledenika in vzpona po zelo zahtevni kopni označeni poti. A od kočje do vrha je zelo zahtevna zimska pot, zato je potrebna temu ustrezna previdnost in uporaba opreme. Že pri kočji si je dobro nadeti plezalni pas in dereze, pripraviti glavno vrv, vponke, pomožne vrvice in ostalo opremo, ki jo imamo s sabo. Odvečne stvari, ki jih tvorite s sabo, lahko pustite v shrambi v kočji, a vam jih nihče ne pazi, zato naj gredo vse vredne stvari z vami na vrh. Tako boste z lažjim nahrbtnikom tudi bolj okretni in tako bolj varni.

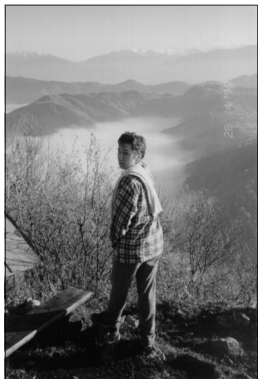
Pot od kočje do vrha je kombinacija snega in skale. Od kočje sledite snežni gazi pod pobočje in se nato strmo v ključih vzpnete na greben. Če se še prej niste navezali, je sedaj zadnji čas, da poskrbite za svojo varnost. Glede navezovanja je možnih več variant, saj od vseh navez, ki sva jih srečala na poti, nista bili dve narejeni po enakem sistemu. Od prihoda na greben ste nato ves čas na grebenu in najprej osvojite Mali Grossglockner (3770 m), se spustite za nekaj metrov v zloglasno škrbino (ki pa sploh ni tako zahtevna) in nato na vrh, kjer stoji velik križ. Ker na vrhu ni veliko prostora, se boste morali na hitro slikati, spiti nekaj tekočine ter zaužiti vsaj malo hrane. Sledi povratek po isti poti.

Iz Johann kočje na vrh in nazaj boste porabili od dveh do sedmih ur hoje! Čeprav je vzpona samo dobrih 300 m, pot ves čas zahteva varovanje na velikih že nameščenih klinih (nameščeni so na grebenu na okoli 20 – 30 m horizontalne razdalje), kar vam vzame veliko časa. Poleg tega je poleti velika gneča na grebenu, zato boste vsaj polovico svojega časa

morali čakati na druge naveze, da bodo šle mimo vas. Na poti je skoraj vse dni v letu sneg, ki naredi pot še zahtevnejšo, saj mora -mo hoditi in plezati z derezami. Za varnejši vzpon na vrh si lahko najamete našega ali avstrijskega poklicnega gorskega vodnika, kar vas bo stalo vsaj 1500 šilingov.

Ob zaključku bi želel še enkrat poudariti, da vzpon na Veliki Klek ni za vsakogar in zato se ga naj lotijo le ustrezno pripravljeni in opremljeni planinci. Vsekakor se je dobro ustrezno zavarovati in ena od možnosti je plačilo A članarine pri PD Šoštanj, kar stane

Člane uredniškega odbora smo ujeli pri ...

Andreja + Barbara: ... jutranjih opravkih ...

Martina: ... ene z dobro kapljico v roki ...

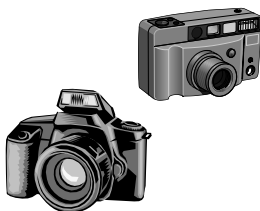
Bojan: ... pri opravljanju nalog častnega stražarja.

Matej: Katero vilico naj vzamem?

Brina: ... ko se čudijo ... (le

Mato: ... razkazovanju novih

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ

Vrste in zneski članarine v letu 2000

Vrsta čl.	Obrazložitev	Članarina PD
A član	mnoge dodatne ugodnosti	6.000 SIT
B član	odrasli	1.500 SIT
B2 član	starejši člani nad 70. let	800 SIT
C član	mladi do 18. leta in študentje do 25. leta	600 SIT
C2 član	otroci in mladina, katerih starši so člani PD	400 SIT

Članske znamkice in izkaznice lahko kupite

- ◆ v CVETLIČARNI NAHTIGAL, Šoštanj
- ◆ v PAPIRNICI PERO, Šoštanj
- ◆ pri VINKU PEJOVNIKU, Cankarjeva 24, Šoštanj
- ◆ pri ŠTEFKI LIKEB, Kajuhova 9, Šoštanj
- ◆ pri ZINKI MOŠKON, Florjan, Šoštanj
- ◆ na osnovni šoli BIBA ROECK (Danica Švarc)
- ◆ na osnovni šoli KARLA DESTOVNIKA KAJUHA (Franc Petek)

Vsa dodatna pojasnila glede članarine ter o vseh pravicah in ugodnostih, ki jih imajo naši člani, lahko dobite pri društvenih inkasantih.

Postani član/ica PD Šoštanj in spoznaj vsaj delček aktivnosti, ki jih prirejamo zate!

Predsednik PD Šoštanj:

PLANINSKI POPOTNIK je interni časopis Mladinskega odseka pri Planinskem društvu Šoštanj. Izhaja enkrat letno, je brezplačen, prejema pa ga člani PD Šoštanj.

Da je Planinski popotnik takšen, kot je, smo krivi:

Urednica: Andreja KONOVSŠEK

Njena desna roka: Bojan ROTOVNIK

Uredniški odbor: Matej KORTNIK
Brina JERICŠ
Marina PEČNIK
Barbara MAVSAR

Fotografije prispeval: Matej NOVAK – Mato

Napake iskali in jih popravili: Milka JARNOVIŠ
Sonja ČVAN

Računalniško oblikovanje: Emil PEVEC

Število izvodov: 350

Tisk: Bisk, Renato Brunet, Nazarje

Članki v Planinskem popotniku niso honorirani.
Prav tako ne izplačujemo honorarja vsem iskalcem napak!

Pri rojstvu te številke so tako ali drugače pomagali (največkrat finančno seveda):

VEKO d.o.o.

Cvetličarna Nahgal

LB Banka Velenje

Papirnica PERO

Študentska skupina MO PD Šoštanj

Družina KONOVSŠEK

**DANAŠNJI ČLOVEK
SI PREDSTAVLJA
VRNITEV NAZAJ K NARAVI TAKO,
DA SEDE NA TERASO
IN OD TAM GLEDA TELEVIZIJO.**

Gert FRÖBE